

Сложил я пак богатият на моста – точно на пътя, по който минавал бедният. Излязъл сиромашът сутринта за работа и си рекъл:

– Да му се не види – четиридесет години минавам с отворени очи по този мост и късмета ми все е същия. Да взема сега да мина със затворено очи.

Отишъл богатият да види дали комшията му се е отървал от беднотията и що да вида – гъската на пътя. Взел си той гъската, прибрал се вкъщи и повече не направил опит да спасява съседа си от сиромашията, защото туй ли ти е късметът, каквото и да правиш от него не можеш да избягаш. Никой на никого късмета не може да промени.

